

Fővárosi Ítéltábla

2.Kf.27.403/2007/9.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Lestyán Kristóf (Budapest) felperesnek a Gazdasági Versenyhivatal (Budapest, hivatkozási szám: Vj-3/2005.) alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében, amely perbe az alperes pernyertessége érdekében a UPC Magyarország Kft. (Budapest) beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2007. évi június hó 12. napján kelt 16.K.33.480/2006/8. számú ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 7.500 (azaz hétezer-öttszáz) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. A UPC Magyarország Kft. (a továbbiakban: beavatkozó) főtevékenysége a távközlés, ezen belül elsősorban a kábeltelevízió szolgáltatás és Internet hozzáférés, valamint telefonszolgáltatás kábeltelevízió hálózaton keresztül. Az alperes a beavatkozóval szemben versenyfelügyeleti eljárást indított, amelynek oka az volt, hogy több bejelentés alapján felmerült a gyanú, hogy a beavatkozó 2005. évi díjemelése és a programcsomagok kialakítása sértheti a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban Tpv.) 21.§ a) pontja szerinti erőfölénnyel való visszaélés tilalmát.

Az alperes vizsgálata eredményeként a 2006. június 02. napján kelt Vj-312005. számú határozatával a beavatkozóval szembeni eljárást megszüntette, mivel a gazdasági erőfölénnyel való visszaélés hiányát állapította meg és nem tekintette a 2005. évre szóló programcsomag változtatásokat jogsértőnek.

A felperes keresete az alperesi határozat hatályon kívül helyezésére irányult azzal, hogy a Fővárosi Bíróság kötelezze a versenyhatóságot új eljárás lefolytatására. A felperes kereshetőségi jogát a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 327.§-ának (1) bekezdésében foglaltakra alapította azzal, hogy az alperes határozatának jogorvoslati tájékoztatásában maga is elismerte, hogy a döntés felülvizsgálatát keresettel kérheti a bíróságtól.

Az alperes a határozatában foglaltak fenntartásával a kereshetőségi jog vizsgálata mellett a kereset elutasítását kérte.

A beavatkozó a felperesi kereset elutasítását kérte azzal, hogy a versenyhatóság döntése ténybelileg és jogilag is teljesen megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét a kereshetőségi jog hiánya miatt elutasította arra alapítottn, hogy a felperes részéről hivatkozott érdeksérelem orvoslására a polgári bíróság előtt a beavatkozóval szemben benyújtott keresetindításra van lehetőség, de ez a keresetindítási lehetőség a Pp. 327.§-ában írt törvényi feltételt nem meríti ki.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú eljárásban előadottakat megismételve az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra való utasítását kérte. Álláspontja szerint kereshetőségi joga fennáll, mivel a beavatkozóval szerződéses kapcsolatban állt, így a közérdek védelmén túl közvetlen jogi érdeke fűződik ahhoz, hogy a díjmeléssel és a programcsomag kialakításával kapcsolatos gazdasági erőfölénnyel való visszaélést a versenyhatóság megállapítsa, melyet alátámaszt a Legfelsőbb Bíróság BH 2007. 248. számon közzétett eseti döntése is.

Az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A beavatkozó a fellebbezésre vonatkozóan érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló peradatokból okszerű következtetésre jutott a felperesi keresetösségi jog hiánya miatt a felperesi kereset elutasítása tekintetében. A felperes fellebbezésében olyan új tényt, vagy körülményt nem jelölt meg, amely fellebbezése kedvező elbírálását eredményezhetné.

A másodfokú bíróság a felperesnek a versenyfelügyelete eljárásban betöltött szerepére (bejelentő) és fellebbezésére figyelemmel elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság a felperes perindítási jogosultsága és keresetösségi joga tekintetében helyálló megállapításokat tett-e. E kérdésre adandó válasz specialitását az adta, hogy a vizsgált közigazgatási eljárás megindulása idején még az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.), valamint a Tpv. korábbi rendelkezései voltak hatályban, míg a peres eljárás megindulásának idejére (2007. évi július hó 7. napja) figyelemmel a perben a 2005. november 1. napja után hatályos Pp. 327.§-ának (1) bekezdés b) pontja rendelkezését kellett figyelembe venni és értelmezni.

A Fővárosi Ítéltábla korábban is rámutatott arra a Tpv. 67. §-ának (1) bekezdésére utalással, hogy versenyügyben az alperesi eljárások hivatalból, vagy kérelemre indult eljárások. A kérelemre indult eljárások körét a Tpv. 67.§-ának (2) bekezdése tételesen rögzíti. A perbeli esetben az alperes hivatalból folytatott le versenyfelügyelete eljárást. A versenyfelügyelete eljárás ügyfélnek fogalmát a Tpv. 52.§-a határozza meg akként, hogy ügyfél az, akivel szemben hivatalból indult meg az eljárás, illetve a kérelmező (68.§), továbbá az, akire a kérelem vonatkozik. Az Áe: 3.§-ának (6) bekezdés h) pontja alapján a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló törvény hatálya alá tartozó ügyekben akkor kell alkalmazni az Áe. szabályait, ha jogszabály másként nem rendelkezik. A Tpv. 52.§-ának ügyfélfogalom meghatározása mellett tehát nem vehető figyelembe az ügyféli

minőség tekintetében az Áe. 3. §-a (4) bekezdésének rendelkezése, tekintettel a Tpv. 44. §-ában írtakra is.

Versenyügyben az alperesi hivatalbóli eljárások vagy a vizsgáló észlelése, vagy bejelentés alapján indulnak. A Tpv. 69.§-ának (1) bekezdése értelmében a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozó, e törvénybe ütköző magatartás észlelése esetén a Gazdasági Versenyhivatalhoz címzett bejelentéssel élhet az, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy érinti. A bejelentőt nem illetik meg az ügyfél jogai és nem terhelik annak kötelességei.

Mindezek folytán a perben felülvizsgált versenyügyben ügyfél a vizsgálat alá vont beavatkozó volt, míg a felperes bejelentő volt.

A Tpv. 70.§-ának (1) bekezdése alapján a vizsgáló abban az esetben rendeli el a vizsgálatot, ha a közérdek védelme az eljárás lefolytatását szükségessé teszi. A közérdek, és nem a magánérdek védelme esetén elrendelt vizsgálatról való rendelkezés összefügg a Tpv. bejelentőt ügyfélnek nem minősítő rendelkezésével. A vizsgálat befejezésekor a vizsgáló jelentést készít, amelynek alapján az eljáró versenytanács a Tpv. 72.§-ának (1) bekezdése alapján vagy megszünteti az eljárást, vagy (ha indokoltnak tartja) további vizsgálatot rendel még el, végül határozatában ideiglenes intézkedéssel megtilthatja a törvény rendelkezéseibe ütköző magatartás további folytatását, illetve elrendelheti a törvénybe ütköző állapot megszüntetését. Az alperes határozatában az eljárás megszüntetéséről rendelkezett, amely érdemi döntésnek minősül.

A bejelentő számára a Tpv. 69.§-ának (7) bekezdése abban az esetben biztosít nemperes eljárás keretében - külön jogorvoslatot, ha az alperes a bejelentés beérkezésétől számított 60 napon belül úgy határoz, hogy a vizsgálat megindítása nem indokolt.

Az ügy érdemében hozott határozat elleni jogorvoslat formája a bírósági felülvizsgálat. A Tpv. 83. §-ának (1) bekezdése értelmében az ügy érdemében hozott határozat felülvizsgálata - ideértve annak kiegészítését és a rendelkező részt érintő kijavítását is - a kézbesítésétől számított harminc napon belül keresettel kérhető a bíróságtól. A 84.§ szerint az eljáró versenytanács érdemi határozata ellen benyújtott kereset alapján indult bírósági eljárás során - a 83.§-ban meghatározott eltérésekkel - a Pp. XX. fejezete az irányadó.

A Pp. 2005. évi november hó 1. napjával hatályba lépő 327.§-ának (1) bekezdés b) pontja alapján a közigazgatási per indítására az jogosult, akinek jogát vagy jogos érdekét a közigazgatási határozat közvetlenül érinti.

A bíróságnak minden esetben vizsgálnia kell a közigazgatási eljárásban ügyfélként részt nem vett fél perindítási jogosultságát, illetve azt, hogy a fél a keresetben megjelölt jogszabálysértés vonatkozásában keresetösségi joggal rendelkezik-e.

A perbeli esetben a felperes a közigazgatási eljárásban nem volt ügyfél, a bejelentői státuszához igazodóan őt az ügyfél jogai nem illették és kötelezettségei sem terheltek. A felperes mint bejelentő a Pp. 327.§-ának (1) bekezdés a) pontja alapján - mivel nem volt ügyfél - nem volt a per megindítására jogosult. A Pp. 327.§-ának (1) bekezdés b) pontja alapján a másodfokú bíróság azt vizsgálta, hogy jogát vagy jogos érdekét az alapul szolgáló határozat közvetlenül érinti-e.

A másodfokú bíróság a Pp. 324.§-ának (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 3.§-ának (1) bekezdését is figyelembe vette, mivel e szabály azt feltételezi, hogy a felperes és a per tárgya között valamiféle anyagi jogi kapcsolat van. Ez önmagában azt is jelenti - a Fővárosi Ítéltábla 10.Gf.40.183/2005/7. számú ítéletében foglaltak szerint -, hogy a vitában érdekelt félnek (felperes) a törvény által biztosított joga veszélyeztetett, így érdekeltége jogi természetű, azaz a pernek kihatása van jogi helyzetére.

A fentiek alapján a perindítási jogosultság vizsgálatakor a másodfokú bíróság figyelembe vette, hogy a felperes és a beavatkozó között előfizetői jogosultság állt fenn, ez alapján a felperes perindítási jogosultsággal rendelkezett.

A perindítási (keresetindítási) jogosultság azonban az alperesi határozat érdemi vitatásához nem elegendő, további követelményként jelenik meg a kereshetőségi jog vizsgálata. A kereshetőségi jogot a jogviszony (érdekeltég), vagy törvény (jogsabály) felhatalmazása alapozhatja meg.

A közigazgatási perekben - az irányadó bírói gyakorlat szerint - nem érvényesül automatikusan az alapeljárásban ügyfélként résztvevő felek keresetindítási jogának megállapítása, mindig az egyedi ügy körülményeit kell megvizsgálni, tekintettel a fél és az általa kért felülvizsgálat viszonyára.

A jelen perben a versenyhatóság eljárását megszüntető és keresettel támadott alperesi határozattal összefüggésben kellett a felperesnek kétséget kizáróan igazolnia közvetlen érdekeltégét, mivel a felperes feladata annak pontos meghatározása, hogy mire alapítja ezt.

A felperes fellebbezésében azt hangsúlyozta, hogy a bírósági felülvizsgálat kezdeményezésére nem az elszámolással kapcsolatos és önálló eljárásban érvényesíthető jogsérelem megoldása miatt került sor, hanem a beavatkozóval való szerződéses kapcsolat okán és kizárólag a Tptv. 21.§ a) pontja szerinti díjmelés és programcsomag kialakítása miatti gazdasági erőfölénnyel való visszaélés megállapítására irányult kereseti kérelme.

A felperesnek előfizetői jogviszonya miatt fennállt a jogosultsága arra irányulóan, hogy a beavatkozó magatartás vizsgálatát kezdeményezze. Ez azonban nem teremt közvetlen érdekeltséget ahhoz, hogy a közérdek védelmében fellépjen, a jogsértés megállapításának és a szankció alkalmazásának hiányát kifogásolva támadja az alperes határozatát. A verseny tisztaságának megőrzése a versenyhatóság feladatát képezi, a felperesnek a versenyhatóság feladat teljesülése érdekében a bejelentői státuszához igazodó való fellépése a közvetlen "érdekeltségét" nem támasztja alá. A Legfelsőbb Bíróság BH. 1997. 199. számú eseti döntése szerint nincs perbeli legitimációja annak, aki saját nevében "más" jogát kívánja - törvényi felhatalmazás hiányában - a perben érvényesíteni. A felperesnek mint egyedi előfizetőnek a keresetőségi joga az elvi jogsérelem orvoslására nem terjedhet ki. A felperes magánérdeke körébe tartozó, az egyedi előfizetői jogviszonyával kapcsolatos szolgáltatói eljárás és intézkedések vitatása nem tartozik a versenyhatóság hatáskörébe. Erre vonatkozóan az alperes B-292/2005. számú határozatában is tájékoztatást adott a felperesnek, továbbá az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a felperes polgári peres úton rendezheti a beavatkozóval szembeni elszámolási vitáját. A felperes által a fellebbezésben megjelölt BH. 2007. 248. számú eseti döntésében a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban azt mondta ki, hogy a fogyasztók megtévesztésén alapuló versenyfelügyeleti eljárásban hozott határozattal szemben a keresetőségi jog megilleti az eljárást bejelentéssel kezdeményező versenytársat is. Ezen ügyben az alperes a Tptv. III. fejezetébe ütköző fogyasztói megtévesztés miatt

folytatott eljárást, amelyet a vizsgálat alá vont versenytársa kezdeményezett, így az alapvetően más tényálláson alapuló döntés volt, ezért a jelen perben nem volt figyelembe vehető.

A másodfokú bíróság a felperes részéről a fellebbezésében felhozott valamennyi körülményt mérlegelve megállapította, hogy a bejelentői helyzetére figyelemmel a Pp. 164. §-ának (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően nem sikerült bizonyítania olyan konkrét és egyedi közvetlen érdekeltséget, ami keresetösségi jogának fennállását érdemben igazolta volna.

Mindezek miatt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság keresetet elutasító, érdemben helyes ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a sikertelenül fellebbező felperest az alperes másodfokú költségének megfizetésére. A felperes a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles a fellebbezési illeték viselésére. A beavatkozónak a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ezért annak viseléséről nem kellett rendelkeznie a Fővárosi Ítéltáblának.

B u d a p e s t e n, 2008. évi április hó 30. napján